

Det er efter regeringens opfattelse afgørende for politiets mulighed for effektivt at kunne drage omsorg for at udsende de udlændinge, der ikke har ret til at opholde sig her i landet, at politiet sikres de fornødne muligheder for at kunne identificere udlændinge og om nødvendigt skaffe rejsedokumenter til de pågældende.

Efter udlændingelovens § 40 a, stk. 1, kan der optages fingeraftryk af asylansøgere og udlændinge, der ikke søger asyl, men om hvem der er bestemte grunde til at antage, at de pågældende vil indrejse på ny med henblik på at søge asyl. Endvidere kan der efter udlændingelovens § 40 a, stk. 2, optages fingeraftryk af en udlænding, hvis det skønnes hensigtsmæssigt med henblik på identifikation af den pågældende eller med henblik på udstedelse eller fremskaffelse af rejsedokument.

Den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 40 a, stk. 2, blev indsat i udlændingeloven ved lov nr. 482 af 24. juni 1992 om ændring af udlændingeloven (Familiesammenføring, effektivisering af asylsagsbehandlingen m.v.). Det følger i den forbindelse af Folketingets Retsudvalgs betænkning af 11. juni 1992 over lovforslaget, at adgangen til at optage fingeraftryk kun skal anvendes i de tilfælde, hvor der ved indreisen kan være tvivl om identitetsspørgsmålet. Der henvises til lovforslag nr. 257 af 1. april 1992, jf. Folketingstidende 1991-1992, Tillæg A, sp. 6207.

Efter udlændingelovens § 40 b, stk. 1 og 2, kan der optages personfotoграфи af asylansøgere og af andre udlændinge, hvis det skønnes hensigtsmæssigt med henblik på identifikation af de pågældende, med henblik på udstedelse af identitetskort eller andet legitimationsdokument eller med henblik på udstedelse eller fremskaffelse af rejsedokument.

Efter udlændingelovens § 40, stk. 3, 2. pkt., kan retten på begæring af politiet, hvis det skønnes fornødent i forbindelse med politiets udsendelsesbestrebelse, bestemme, at en udlænding, der ikke ønsker at medvirke dertil, skal fremstilles for hjemlandets eller et andet lands repræsentation, eller at udlændingens fingeraftryk, der er optaget i medfør af udlændingelovens § 40 a, stk. 1 og 2, kan videregives til hjemlandets eller et andet lands repræsentation.

Bestemmelsen i udlændingelovens § 40, stk. 3, fik sit nuværende indhold ved lov nr. 407 af 10. juni 1997 om ændring af udlændingeloven (Optagelse af fingeraftryk og personfotoграфи, foranstaltninger over for udlændinge, der ikke medvirker til udsendelse m.v., og foranstaltninger over for den, der medvirker til, at en udlænding opnår opholdstilladelse ved svig, m.v.). Af forarbejderne til bestemmelsen fremgår, at det er

en betingelse for rettens beslutning om videregivelse af fingeraftryk, at udlændingen ikke frivilligt er udrejst ved udløbet af en eventuel udrejsefrist, og at politiet herefter drager omsorg for udlændingens udrejse, jf. udlændingelovens § 30, stk. 2. Det fremgår endvidere, at det er en betingelse for rettens beslutning om videregivelse af fingeraftryk, at videregivelsen er nødvendig for udsendelsen, dvs. at det er påkrævet at videregive fingeraftryk for at få repræsentationen til at udstede det fornødne rejsedokument. Dette skal enten godtgøres konkret i den enkelte sag eller ud fra Rigspolitiets generelle erfaringer om, at en repræsentation ikke uden videregivelse af fingeraftryk vil udstede rejsedokumentet. Der henvises til lovforslag nr. L 190 af 12. marts 1997, s. 14, jf. Folketingstidende 1996-1997, Tillæg A, sp. 3994.

Efter udlændingelovens §§ 40 a, stk. 9, og 40 b, stk. 9, kan politiet og Udlændingestyrelsen i forbindelse med behandlingen af en udlændingesag uden udlændingens samtykke elektronisk eller manuelt videregive fingeraftryk og personfotoграфи, der er registreret i de i udlændingelovens §§ 40 a, stk. 3, og 40 b, stk. 3, nævnte edb-registre, til udenlandske udlændingemyndigheder. Endvidere kan politiet og Udlændingestyrelsen efter udlændingelovens § 40 b, stk. 9, videregive en udlændings personfotoграфи til indenlandske udlændingemyndigheder.

Det er efter regeringens opfattelse nødvendigt at styrke politiets muligheder for at gennemføre udsendelse af udlændinge særligt i de situationer, hvor udlændingen ikke selv ønsker at medvirke hertil. I den forbindelse er det vigtigt at skabe de bedst mulige betingelser for, at politiet kan identificere de udlændinge, der opholder sig her i landet, og om nødvendigt skaffe rejsedokumentation til de pågældende.

Rigspolitichefen har oplyst, at det er Rigspolitichefens erfaring, at mange af de personer, der ikke kan identificeres, bevidst skjuler deres identitet med henblik på at undgå udsendelse af Danmark. Rigspolitichefen har i den forbindelse endvidere oplyst, at fingeraftryk er det eneste identifikationsmiddel, der anvendes bredt i verden til entydig identifikation af personer, og at det derfor er af afgørende betydning, at politiet har ubesværet adgang til at optage og anvende fingeraftryk med henblik på identifikation af udlændinge.

Rigspolitichefen har endvidere oplyst, at samarbejdet inden for internationale politisamarbejdsorganisationer (Interpol, Europol og nuværende og fremtidige institutioner inden for Schengensamarbejdet og lignende) efter Rigspolitichefens opfattelse i høj grad vil